

[Rytter.]

det Standpunkt, saaledes kan vi ogsaa nu være med til at ændre Ordene, idet man jo ikke derved ændrer Praksis. Vi mener i og for sig, Ændringen er overflødig, for naar det engang er fastslaaet som Praksis af alle fire Partier, havde det været tilstrækkeligt ogsaa for Fremtiden.

Derimod har vi fra vor Side ikke kunnet medvirke til Ændringen angaaende Tiltaleformen. Vi indrømmer, at det ikke er noget stort Spørgsmaal, men medvirke til Ændringen mener vi ikke at kunne. Den ærede Ordfører (Ingeborg Hansen) sagde, at da Rigsdagen var ny, i 1850, indførte man denne indtil for nylig baade i Folketing og i Landsting brugte Tiltaleform. Man maatte ikke nævne vedkommendes Navn, fordi hele Sagens Behandling saa vidt muligt skulde være upersonlig. At man, som den ærede Ordfører sagde, kunde gøre dette, dengang Rigsdagen var ny, men ikke kan gøre det nu, tror jeg er forkert. Jeg tror, at det personlige vil træde lige saa kraftigt frem i Nutiden, som det vilde have gjort det i gamle Dage. Vi ønsker altsaa at undgaa det rent personlige, som kan komme frem. I Folketinget holdt man paa den gamle Form lige op til den sidste Grundlovsændring. Saa længe vedkommende Medlem var knyttet til en Valgkreds, sagde man f. Eks.: det ærede Medlem for Fredericia eller det ærede Medlem for Aalborg, for netop at undgaa det personlige. Det kunde man imidlertid ikke gøre efter Grundlovsændringen af 1915, hvorefter vedkommende ikke længer saaledes var knyttet til en bestemt Kreds, men kunde være opstillet i een Kreds og valgt i en anden, og derfor var man nødt til i Folketinget at gaa bort fra denne Betegnelse — til stor Sorg for alle dem, der hidtil havde været tilfredse med den. Den Grund, som Folketinget havde til at gaa bort fra den hidtidige Form, foreligger imidlertid ikke for Landstinget; her kan man ganske roligt vedblive at tiltale, som man hidtil har gjort, og som man ogsaa vilde have gjort i Folketinget, hvis ikke Grundlovsændringen var kommet.

Den ærede Ordfører skriver i Betænkningen — som i øvrigt er overordentlig velskreven — noget, jeg ikke kan billige. Der staar, at den Form, vi bruger, ikke paa nogen Maade karakteriserer det paagældende Medlem og derfor ikke kan støtte Hukommelsen. Jeg synes, at den Form, vi anvender, netop i høj Grad karakteriserer det paagældende Medlem — det ærede Medlem var nu ogsaa her i Salen inde paa det, er

altsaa for saa vidt kommet til bedre Erkendelse. Naar vi hører denne Tiltaleform, ved vi jo øjeblikkelig, om vedkommende Medlem hører til den privilegerede Klasse, der hedder „de tingvalgte“, vi ved øjeblikkelig, om han er Københavner eller Sjællænder, om han er Fynbo eller Jyde, Bornholmer eller fra Færøerne, saa denne Tiltaleform karakteriserer i høj Grad det paagældende Medlem.

Ved at gaa over til at bruge „Hr.“, „Fru“ eller „Frøken“ kommer vi ogsaa i den Situation, at det er en virkelig Tiltaleform. Jeg kan ikke sige „Hr.“ til en Mand uden at maatte se hen paa ham, uden at det er ham, jeg taler til, medens Forholdet nu er det, at vi retter Talen til den højtærede Formand og kun omtaler Medlemmerne. Vi mener, at Talen som hidtil skal rettes til vor højtærede Formand.

Af Hensyn til Traditionen mener vi derfor, man bør opretholde den Benævnelse, vi har, og da Grundloven ikke blev ændret, ser vi ingen Grund til at gaa bort fra den.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds, som altsaa er Udvalgets Ordfører, var inde paa, hvilke Uhyrligheder det ærede Medlem har oplevet her under en Debat, og anførte tillige, at den højtærede Socialminister i Dag havde nævnt et Medlem ved Navn. Saa vidt jeg hørte, brugte Ministeren nu begge Former, baade det ærede Medlem Nr. det og det for den og den Kreds og Navnet. Det er jo forkert, men den højtærede Minister anvendte altsaa begge Former og viste derved, at han magtede det fuldkomment. Derfor synes jeg, det er helt forkert af den ærede Ordfører at benytte dette som Argument. Naar endelig den ærede Ordfører vil ind paa, hvad der kan ske af uhyggelige Ting, vil jeg blot spørge: Hvad vilde der ske, hvis der her i Salen opstod en Diskussion mellem 5, der hed Hansen — der er jo 5 Medlemmer her med Navnet Hansen —, eller lad os gaa over i det andet høje Ting, hvor der er 12, der hedder Jensen. Ved en Diskussion mellem dem vilde man jo ikke kunne nøjes med Navnet alene, men maatte tage mere med.

Vi mener altsaa, at den Form, vi nu anvender, har været karakteristisk for Landstinget lige siden dets Oprettelse, og den Grund, Folketinget har haft til at fravige den nævnte Form, foreligger ikke her. Vi vil derfor ikke medvirke ved dette Ændringsforslags Gennemførelse.

Lange: Som det fremgaar af Betænkningen og af den ærede Ordførers Omtale af de stillede Ændringsforslag, kan min